

Finansdepartementet
postmottak@fin.dep.no

10. desember 2014

Høring – forslag til endring i regler om utlikning av Finanstilsynets utgifter

Det vises til ovennevnte høring datert 10. september 2014.

Verdipapirforetakenes Forbund (VPFF) bifaller regulering som kan skape større forutberegnelighet for tilsynsgruppene, forutsatt at reguleringen ivaretar en rettferdig fordeling.

For øvrig har VPFF følgende merknader:

Ressursbruk knyttet til regelverksarbeid

VPFF viser til at Finansdepartementet ikke ønsker noen endring av finansieringen av regelverksarbeidet. Etter oppdrag av departementet bruker Finanstilsynet store ressurser på regelverksarbeid; herunder implementeringen av EØS-regelverket. Dersom Finanstilsynet blir pålagt oppdrag knyttet til det nye EU-regelverket som skal implementeres i norsk rett de kommende årene, vil ressursbruken i Finanstilsynet på dette felt ventelig øke betydelig.

VPFF er av den oppfatning at dette er et tema som i forbindelse med en lovendring burde vært utredet nærmere. Etter vår mening er det urimelig at bransjen blir belastet for betydelige utgifter som skulle gått over Statsbudsjettet, da arbeidet med å innføre nytt lovverk er en forvaltningsoppgave som er underlagt Finansdepartementets arbeidsområde, og vi ber om at dette forholdet blir hensyntatt i denne lovendringsprosessen.

Norske filialer av EØS-foretak

VPFF finner det noe uklart hvilke konsekvenser den foreslåtte endringen i utlikningen for gruppen filial av verdipapirforetak faktisk vil ha. Basert på eksempelet som omhandler SEB, synes det som om det skal finne sted en omfordeling innen gruppen, slik at det blir en vesentlig redusert utlikning på de mindre filialene, mens de større blir utliknet betydelig mer. VPFF baserer dette på at det av eksempelet i høringsnotatet fremgår at utlikning 2012 etter forslag til endring ville medføre at «andel som kreves inn fra filialer ville økt med kr 833.000», mens SEB alene skulle betalt 1 480 000 mer. Etter en forespørsel til Finanstilsynet, legger VPFF til grunn at høringsnotatet gjenspeiler et korrekt tallmateriale. Det synes således

som at endringsforslaget totalt vil innebære en mindre økning av utlikningen på filialer av verdipapirforetak som gruppe (basert på 2012).

VPFF er opptatt av at utlikningen på den enkelte filial gjenspeiler faktisk ressursbruk over tid. VPFF vil påpeke at utlikningen for filialer kun bør omfatte det lovpålagte tilsynet, slik at filialene ikke blir utliknet kostnader for verdipapirforetak som helhet, og som for eksempel gjelder tilsyn med organisering og soliditet, som er hjemstatens ansvar.

Filialene er som nevnt også underlagt hjemstatens tilsyn, og må svare en «avgift» til sin nasjonale kompetente myndighet. Det er derfor viktig at filialene ikke blir belastet dobbelt samtidig som ressursbruk på filialene ikke må belastes de norske foretakene.

Videre er VPFF av den oppfatning at filialene også bør ha minimums- og maksimumsbeløp i likhet med norske institusjoner.

Kriterier for maksimums- og minimumsbeløp

VPFF er av den oppfatning at ethvert foretak under tilsyn må dekke et minstebeløp som gjenspeiler kostnader ved å være under tilsyn. Når det gjelder maksimumsbeløpet er det også en grense for hvor mye ekstra ressurser Finanstilsynet bruker på tilsynsobjekter på bakgrunn av at de har større inntjening.

VPFF finner det imidlertid vanskelig å foreslå kriterier for fastsettelse av minimums – og maksimumsbeløp så lenge vi har begrenset kunnskap om hvordan Finanstilsynet foretar utlikningen og hvilket tallmateriale man står overfor.

VPFF ønsker gjerne en dialog for å komme frem til kriterier som gir riktigere utlikning.

Det bemerkes at hva gjelder filialer for verdipapirforetak, bør kriteriene gjenspeile at Finanstilsynet etter verdipapirhandelloven fører et begrenset tilsyn med disse.

Tilsynet med verdipapirmarkedet

VPFF er enig i at utstederne utliknes for kostnader med markedstilsynet. Som Finanstilsynet viser til, har utstederne en direkte interesse i at markedsovervåkingen holder et høyt nivå, samt at flere av oppgavene som Finanstilsynet utfører som ledd i markedsovervåkingen er rettet mot utstederne.

Gebyr for behandling av konsesjonssøknader

VPFF viser til at Finanstilsynet opplyser at tilsynet ikke har sett grunn til å vurdere gebyr for behandling av konsesjonssøknader.

Verdipapirforetak opplever at utlikningen av Finanstilsynet utgifter er stadig økende. VPFF mener at det vil være helt naturlig at foretak som søker konsesjon blir belastet et gebyr som

gjenspeiler Finanstilsynets ressursbruk til behandlingen. Enkelte foretak som søker konsesjon får avslag eller søknaden blir trukket, selv etter langvarig saksbehandling. VPFF ser ingen grunn til at kostnadene knyttet til dette skal belastet tilsynsgruppen som sådan. Et variabelt gebyr, avhengig av ressursbruken, kan også være et incitament for foretak å ha en konsesjonssøknad som oppfyller kravene til søknad, og som således vil være mindre ressurskrevende for Finanstilsynet.

På bakgrunn av ovennevnte er VPFF av den oppfatning at Finanstilsynet bør vurdere gebyr i forbindelse med søknad om konsesjon.

Med vennlig hilsen

Verdipapirforetakenes Forbund

Sindre Stør
adm. dir.

Angela Nygaard
jur. dir.